

siger et andet Sted i sit Foredrag, at disse 12 Mand skulle danne en Modvægt mod Flertallets Herredømme, men de skulle efter Trafikministerens og Venstres Teorier tjene til at beskytte Flertalsregimentet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Frederiksberg i dette Tilfælde viser sig at være i Besiddelse af den samme Forstaaelse af Grundlovens Ord og Aand, som Højre i det hele taget har vist sig i Besiddelse af, og som det ogsaa, saa længe det overhovedet havde Magt dertil, har praktiseret her hjemme. Det forekommer mig nemlig at være selvfølgelig, at den Regering, der til enhver Tid sidder, udnævner til kongevalgte Medlemmer af Landstinget saadanne Mænd, som foruden at opfylde de Fordringer, Grundloven stiller, ogsaa have Anskuelse, der falde sammen med Regeringens. Den nuværende Regering sidder for at gennemføre Venstres Tanker og Meninger, for at gennemføre de Krav, i hvis Virkeliggørelse vi se Opnaaelsen af den størst mulige Lykke for Samfundet. Det mangledes blot, at den Regering skulde modarbejde sig selv ved at udnævne kongevalgte Landstingsmænd, som havde en anden Opfattelse af statsretlige og politiske Spørgsmaal end Regeringen. Hvis det ærede Medlem for Frederiksberg fastholder denne Stilling, stiller han Krav til Regeringen, som han selv aldeles ikke vil opfylde, men det er jo ikke noget nyt, at Højre betragter sig som 1ste Klasses Mennesker, der ikke kunne nøjes med de Vilkaar, vi andre nøjes med. Jeg henviser til, at da Højres Regeringer sade, udnævnte de Landstingsmænd, der delte Regeringens Anskuelse. Hvis det Krav skal stilles til Venstres Regeringer, at de skulle udnævne Landstingsmænd i Modstrid med Folketingets Flertal, stiller man et Krav, som for saa vidt er uretfærdigt, som man forlanger andet af andre Mennesker, end man selv vil gaa ind paa.

Det rørte mig dybt, at det ærede Medlem for Frederiksberg talte om Grundloven. Højre er nok netop de rette til at belære os om Grundlovens Aand, de Mænd, der have ignoreret Grundloven og Folketingets grundlovmæssige Rettigheder og Bevillingsretten for at gennemføre de Formaal, de ansaa for gavnlige for Landet. Dersom det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds vedblivende vil fortsætte med her i Tinget at give os Kursus i Grundlovens rette Forstaaelse, skal jeg henstille til det ærede Medlem at meddele os lidt om, hvad der er Aanden i Grundlovens §§ 25 og 49. Disse Paragraffers Betydning

var i den provisoriske Tid Genstand for ret stor Meningsforskel.

Det forekommer mig altsaa, at Regeringen er ikke alene berettiget, men jeg kunde næsten sige forpligtet til at udnævne kongevalgte Landstingsmænd, der ville støtte den i dens Bestræbelser for at gennemføre de Foranstaltninger, den anser for rigtige. Det er nemlig en Kendsgerning, at hvis man vil naa et Maal, skal man ogsaa bruge de Midler, der føre til Maalet, men ingen tror, at hvis den nuværende Regering udnævnte Højremænd til kongevalgte Landstingsmænd, den derved vilde skabe Betingelser for, at Venstres Tanker kunde blive gennemførte. Det er derimod det, Regeringen har gjort, da den udnævnte det 12te kongevalgte Medlem af Landstinget.

Der er under den foregaaende Forhandling talt om en Samlingspolitik og om, at vi gik en Tid i Møde, hvor der vilde ske en Samling. Det tror jeg ogsaa. I den Tid, jeg har fulgt den politiske Bevægelse, har det altid været saadan, at henimod den Tid, hvor Valget nærmede sig, er der indtraadt en Samling af de Kræfter, som virkede ret spredte, naar Valgdagen var paa Afstand. Jeg har fra min tidligste Ungdom fulgt den politiske Udvikling med stor Interesse, og jeg har set, at naar Valgdagen var paa lang Afstand, laa der et syndigt Hus mellem Folk, der havde i det væsentlige samme Anskuelse om det Spor, i hvilket Lovgiverarbejdet burde fremmes. Men trods det, at Venstre har været splittet Gang efter Gang, har det i Fortiden vist sig, at naar Valgdagen nærmede sig, begyndte alligevel en Samling af de Kræfter, der følte, at de havde saa mange fælles Interesser, at de paa Valgdagen maatte arbejde i Fællesskab. Jeg tror ogsaa, at det vil gaa saadan paa den Valgdag, vi gaa i Møde, jeg har ikke endnu opgivet Haabet om, at denne Valgdag skal bave den samme samlende Evne som de tidligere. Efterhaanden som Valgdagen nærmer sig, begynder man i frisindede Kredse at føle Ansvar ved at lade Reaktionen, Højre, vinde Styrke og Tilslutning derved, at de faa flere Folketingsmandater. Jeg haaber derfor ogsaa, at den Tid, vi gaa i Møde, skal blive en Samlingens Tid, om jeg end ikke vil paastaa, at miue Ønsker om Samlingspolitik gaa i samme Retning som de, der bleve gjorte gældende i Aftes af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Jeg tror, at de frisindede Elementer i Landet ville